

138e stuk 2023

Overijsselse

Historische

Bijdragen

*Vereeniging tot beoefening van
Overijsselsch Regt en Geschiedenis*

Vereeniging tot beoefening van Overijsselsch Regt en Geschiedenis

Beschermvrouwe H.K.H. Prinses Beatrix

BESTUUR

jhr. mr. C.A. de Beaufort, voorzitter
jhr. drs. F.W.W.H. van Coeverden, secretaris
drs. H.C.J. de Keijzer, penningmeester
drs. L. Folkertsma
F.W. Schuitemaker BSc

SECRETARIAAT

secretaris@vorg.nl

FINANCIËN

penningmeester@vorg.nl, IBAN NL48INGB0005467046

CONTRIBUTIE

Leden € 40,-

REDACTIECOMMISSIE

dr. F.W. Schmidt, voorzitter
jhr. A.J. Gevers
dhr. G.T. Hartong
drs. J. ten Hove
drs. M. Klomp
dhr. K. Leeffers
drs. O.G.J. Ottens
dr. C. Trompetter
K. de Weerd MA, secretaris

BIBLIOTHEEK

ondergebracht bij de Athenaeumbibliotheek
Het Klooster 12, 7411 NH, Deventer, tel. 0570-67 57 00.
www.bibliotheekdeventer.nl/athenaeumbibliotheek

Leden van de Vereeniging ontvangen het jaarboek
Overijsselse Historische Bijdragen gratis.

WEBSITE

www.vorg.nl

OVERIJSSELSE HISTORISCHE BIJDAGEN

*Verlagen en mededelingen van de Vereeniging tot beoefening
van Overijsselsch Regt en Geschiedenis 138e stuk 2023*

ISBN 9789464550658

© 2023 Vereniging tot beoefening van Overijsselsch Regt en Geschiedenis.
www.vorg.nl
Uitgeverij Verloren
Torenlaan 25, 1211 JA Hilversum
www.verloren.nl

Omslagontwerp en opmaak: Rombus/Patricia Harsevoort, Hilversum

De uitgever heeft ernaar gestreefd de rechten met betrekking tot de illustraties volgens de wettelijke bepalingen te regelen. Degenen die desondanks menen zekere rechten te kunnen doen gelden, kunnen zich alsnog tot de uitgever wenden.

No part of this book may be reproduced in any form without written permission from the publisher.

INHOUD

VOORWOORD FRITS SCHMIDT	7
STEDELIJKE ONTWIKKELING, WIGBOLD- EN STADSRECHT VAN OLDENZAAL GUUS GOORHUIS	9
ZWOLSCHE KRONIEKJE Geschiedschrijving of politieke ambitie? PETER BAKKER	30
HENRICUS CAROLUS GERVORDINCK Een Enschedese priester en predikant in Oost-Nederland en Oost-Indië, 1726-1747 CHRISTIAN RIJNBERG	54
HET ADELIIJK LANDGOED TWICKEL Groeiend bezit aan erven en landerijen na de markeverdelingen en landbouwvernieuwingen JOHN VAN ZUIDAM	79
BEVOLKINGSONTWIKKELING EN RELIGIE OP HET TWENTSE PLATTELAND IN DE NEGENTIENDE EEUW Losser en Markelo, 1811-1909 COR TROMPETTER	104
‘DE GOEDE TIJDEN KONDEN WELHAAST AANBREKEN’ Bestuur en beleid van Lambertus Engbers, de laatste aartspreester van Twente (1829-1853) JAN H. BRAAKMAN	135
DE OVERIJSSSELSCHE NIJVERHEIDSTENTOONSTELLING VAN 1913 GERAART WESTERINK	165

TRIBUNALEN EN BIJZONDERE GERECHTSHOVEN IET ERDTSIECK	184
LITERATUURSIGNALEMENTEN	203
AUTEURS	207

VOORWOORD

Voor u ligt het 138e stuk van de *Overijsselse Historische Bijdragen*. Het is een gevarieerde bundel geworden. Net als vorig jaar begint deze met een mooi artikel over de middeleeuwen. Dit keer staan de stedelijke ontwikkeling en het stadsrecht van Oldenzaal centraal. In onze themabundel van 2007 over het ontstaan van de Overijsselse steden is al een en ander hierover geschreven, maar – om met de woorden van de historicus Pieter Geyl te spreken – geschiedenis is en blijft een discussie zonder einde. Deze bijdrage levert weer nieuwe inzichten op.

Soms stuit een historicus bij zijn onderzoek op een enigszins vergeten werkje. Het *Zwolsche kroniekje* uit het begin van de zestiende eeuw kan daartoe gerekend worden. De auteur van deze bijdrage heeft het bij zijn beschrijving niet alleen over de inhoud, maar ook over de motieven van de auteur van de kroniek en hij probeert te achterhalen wie de mogelijke schrijver is geweest.

Het derde artikel zou in de themabundel ‘Overijsselaars buiten de landsgrenzen’ niet misstaan hebben. Het handelt over Henricus Carolus Gervordinck, een Enschedese priester en predikant uit de eerste helft van de achttiende eeuw. Hij is zowel in Oost-Nederland als in Oost-Indië werkzaam geweest. De bijdrage bevestigt nog eens dat niet alleen het westen van de Republiek maar ook de landgewesten bij de VOC betrokken zijn geweest.

Van de achttiende eeuw maken we een sprong naar de negentiende. In deze eeuw vond een reeks van markeverdelingen plaats. Dit onderwerp staat centraal in een artikel waarbij de vraag wordt gesteld in welke mate deze verdeling invloed heeft gehad op de uitbreiding van het grondbezit van het landgoed Twickel.

Dat deze bundel gevarieerd is blijkt eveneens uit het feit dat in deze *Overijsselse Historische Bijdragen* een artikel over de demografie is opgenomen. Veelal is zo'n bijdrage de neerslag van een uitgebreid onderzoek. Dat is ook bij dit artikel het geval. Het beschrijft de bevolkingsontwikkeling en religie op het Twentse platteland in de negentiende eeuw. Markelo en Losser staan hier centraal.

Het is altijd mooi als er verbanden met voorgaande edities van de *OHB* gelegd kunnen worden. Zo hebben we vorig jaar aandacht besteed aan Lambertus Engbers, de laatste aartspriester van Twente, die dit ambt van 1829 tot 1853 vervulde. In deze bundel vinden we het vervolg hierop.

Het voorlaatste artikel gaat over de in Zwolle gehouden Nijverheidstentoonstelling van 1913. De datum is niet zomaar gekozen. In dat jaar werd herdacht dat het

honderd jaar geleden was dat de Fransen uit ons land moesten vertrekken. Deze bijdrage schetst een beeld van de voortgang van de ontwikkelingen op het gebied van de nijverheid, van de voorbereidingen van de tentoonstelling, de organisatie, de opbouw, de deelnemers en van de bezoekers van dit evenement.

De bundel wordt afgesloten met een artikel over de Tribunalen en Bijzondere Gerechtshoven die na de Tweede Wereldoorlog werden opgericht om collaborateurs te berechten. Zoals u ziet kunnen we spreken van een aantal uiteenlopende artikelen.

Namens de voltallige redactie wens ik u veel leesplezier toe.

Frits Schmidt,
voorzitter van de redactie

STEDELIJKE ONTWIKKELING, WIGBOLD- EN STADSRECHT VAN OLDENZAAL

INLEIDING

‘Zwolle was een stad, Zwolle is een stad; laat dit in Deventer duidelijk overkomen’, schrijven Albert Mensema (1946-2020) en Arnold Gevers in hun bijdrage voor het liber amicorum uit 2014 voor Clemens Hogenstijn, toen scheidend stadshistoricus van Deventer.¹ ‘Deventer is onbetwist de oudste stad van Overijssel en is zich daarvan in de middeleeuwen kennelijk goed bewust geweest, want op de bijeenkomsten van Deventer, Kampen en Zwolle voerde Deventer de boventoon en liet het duidelijk merken dat het Kampen hoger aansloeg dan Zwolle’, aldus Henk Slechte in diens *Geschiedenis van Deventer* uit 2010.² De lapidaire, humoristisch-prikkelende uitspraak van eerstgenoemde auteurs – gericht aan ‘Deventer’ – zou gezien het tweede citaat zomaar een treffende historische echo geweest kunnen zijn van een uitspraak gedaan tijdens een dertiende-eeuwse schepenenvergadering te Zwolle.

Ook Oldenzaal ‘was een stad, is een stad’; in middeleeuwse zin – defensief, economisch en kerkelijk – was Oldenzaal al vroeg ‘stad’. Samen met Deventer, Zwolle en Kampen kan Oldenzaal tot de oudste stedelijke nederzettingen van Overijssel worden gerekend – plaatsen die, met uitzondering van Kampen, een lange voor-geschiedenis kennen.³ De voorgeschiedenis van Oldenzaal vormt het hoofdonderwerp van deze bijdrage, waarbij recent verworven archeologische inzichten een belangrijke rol spelen. Ook het fenomeen ‘wigboldrecht’ zal ter sprake komen, het is onontbeerlijk voor een goed begrip van de stedelijke ontwikkeling van Oldenzaal tijdens de dertiende eeuw. Stadsrecht staat los van wigboldrecht (dat allereerst een bezitsrecht is) en lijkt voor Oldenzaal pas in de veertiende eeuw in beeld te komen. Overigens is stadsrecht volgens Hildo van Engen ‘een tamelijk modern begrip, dat in middeleeuwse bronnen niet vaak voorkomt. Het is dan ook zaak om te voorkomen dat we een modern concept ten onrechte proberen toe te passen op een situatie uit het verleden.’⁴

Zo kan wat ‘het Deventer stadsrecht’ heet ook wel een composiet van privileges en rechten genoemd worden dat vanaf de tiende eeuw tot stand kwam. Het geldt sinds 1123 als het eerste stadsrecht van Deventer: toen werden de inwoners als een

Afb. 1 | Toren van de St. Plechelmusbasiliek, dec. 2021. De eerste vier geledingen kwamen tot stand tussen ca. 1220 en 1250, de vijfde rond 1500 (foto: Paul Goorhuis).

collectieve rechtspersoon erkend. De oudste bewaarde stedelijk-recht verzameling van Deventer dateert pas uit 1448.⁵ Stadsrecht is dan ook een fluïde begrip voor die steden in Overijssel die niet kunnen bogen op een authentieke oorkonde met de formele verlening van dat specifieke recht. Dat geldt mogelijk ook voor Zwolle. De bisschoppelijke invloed aldaar was in 1346 nog manifest toen Jan IV van Arkel Zwolle onder meer het voorrecht verleende dat geen burger voor het ‘heymael’ gedaagd mag worden tenzij hij op heterdaad is betrapt. Volgens Mensema en Gevers zou Zwolle toen, om de bisschop tot verlening van dit belangrijke voorrecht te bewegen, zelfs een ‘slimme stadssecretaris’ ingezet (kunnen) hebben die een afschrift van ‘de akte van 1230’ voor dit doel wist te produceren.⁶ Een staaltje ‘Suolse Stoutheit’, dat wat vergezocht lijkt. Immers, Oldenzaal had al vijftig jaar eerder – toen het strikt genomen nog géén stadsrecht had – hetzelfde voorrecht van de bisschop ontvangen. De betreffende oorkonde uit 1296 wordt hierna nog besproken.

KERK, PAROCHIE EN NEDERZETTING

Het begin van Oldenzaal ligt rond het jaar 765, toen Pleghelm ofwel Plechelmus er een gebedshuis stichtte, gewijd aan de heilige Silvester. Dit wordt aannemelijk gemaakt door Oude Nijhuis en Van Vliet.⁷ Seyger stelt, mijns inziens ten onrechte, dat Plechelmus gezelschap van Willibrord was, reeds vóór 682 in het *Liber Vitae Dunelmensis* (LVD) was ingeschreven en het eerste kerkje al tussen 690 en 710 stichtte.⁸

De Silvesterkerk werd gebouwd op grond van de hof, een Frankisch koninklijk domein, vlak bij een kruising van doorgaande wegen en overgangen door twee be-

Afb. 2 | Verguld bronzen beslagplaatje (41x19 mm) met fabeldieren, achtste eeuw. In 1996 gevonden in afgevoerde grond uit de bouwput van het winkelcentrum De Driehoek, Oldenzaal. Anglo-Karolingische dierornamentiek, door de Angelsaksische missie naar het vasteland overgebracht (met dank aan Gert Gesink, Enschede, auteur van *Twentse Schatten* onthuld. Detectorvondsten uit de grensstreek en hun geschiedenis (Enschede 2021) 64-65 voor beschrijving).

ken, later bekend als Klieverik- en Grevinkhofbeek.⁹ In twee recente archeologische rapportages stellen de auteurs samenvattend dat tot dusver alle oudste vondsten uit de binnenstad van Oldenzaal wijzen op bewoning in de achtste eeuw.¹⁰ Archeoloog Spitzers schrijft dat er in de loop van de negende eeuw of rond 800 duidelijk sprake is van een nederzetting op de locatie van de huidige stadskern van Oldenzaal, vermoedelijk omgeven door een greppel met een palissade of schutting tegen wild.¹¹

De bevolking die het nieuwe geloof had aangenomen kwam wekelijks bijeen in de Silvesterkerk en op het rondom aangelegde kerkhof; men ontmoette elkaar bij de mis, doop en begrafenissen. Vanuit de parochiegemeenschap kwam het religieuze en sociale leven op gang, zo ook het plaatselijke en regionale verkeer en de jonge nederzetting met hof en kerk bood mogelijkheden voor bestuur en economie. Mogelijk hebben ook andere Twentse plaatsen met een vroege stadsvorming een kerk uit de achtste of negende eeuw gehad, dit naar analogie met het Westfaalse Münsterland. Archeologisch onderzoek zou dat moeten uitwijzen.¹²

RINGWALBURG: ‘BLAUWDRIJK VAN DE STAD’

Een opmerkelijke conclusie van het archeologisch rapport Laagland uit 2021 is dat er in Oldenzaal sprake is van een ringwalburg, een gracht met wal, die mogelijk reeds in de late negende eeuw is aangelegd. Dat is veel eerder dan tot nu toe werd aangenomen. Onder invloed van de Vikinginvallen in de periode 880-885 werden vlak na 885 meerdere ringwalburgen aangelegd, Zutphen en Deventer zijn daarvan de dichtstbijzijnde voorbeelden. Op initiatief van de bestuurlijke elite werden de ringwalburgen planmatig aangelegd, bedoeld om een grotere populatie dan alleen de lokale bevolking veiligheid te bieden.¹³ Dit hoeft overigens niet automatisch te betekenen dat ook Oldenzaal door Vikingen is aangevallen. Het gevoel van dreiging was er echter wel reëel, want vanaf 895 zetelde de bisschop van het geteisterde Utrecht noodgedwongen enkele decennia in Deventer en dat moet veel indruk gemaakt hebben bij zijn collega-geestelijken van het iets verder oostwaarts gelegen Oldenzaal.

De Oldenzaalse ringwalburg, die het terrein van de hof en de Silvesterkerk omsloot, deed qua afmetingen niet onder voor die van Zutphen en Deventer en was beslissend voor de ontwikkeling van de prestedelijke structuur. De omtrek van de binnenkant van de wal bedroeg ongeveer 1025 meter, die van Deventer was 1160 en die van Zutphen 950 meter.¹⁴ Interessant ter vergelijking is de berekening van Groothedde voor het aantal benodigde weerbare mannen voor de te verdedigen wal van Zutphen: 760 mannen tussen circa 18 en 40 jaar oud. Ten tijde van een aanval zouden er dan ongeveer 3420 inwoners in de burg geweest kunnen zijn en in vreedstijd zouden er ongeveer 380 mensen in de ringwalburg gewoond kunnen hebben.¹⁵

KAPITTEL

Bisschop Balderik stichtte in 954 binnen de Oldenzaalse ringwalburg een kanunnikenconvent of munster, later kapittel genoemd. Hij liet de Silvesterkerk vervangen door een aan Plechelmus gewijd stenen gebedshuis waarvan tussen 2011 en 2013 funderingsresten blootgelegd zijn. Of het een rechthoekige zaalkerk betreft is hypothetisch: Groothedde acht het mogelijk dat deze kerk groter van omvang geweest kan zijn en wijst op parallellen in Utrecht, Deventer en Vreden.¹⁶ Volgens Van Vliet zou mogelijk al vóór 954 een kleine kanunnikengemeenschap – een *cella* van Odi-lienberg – in Oldenzaal hebben bestaan.¹⁷ Gezien de hoofdrol die de Oldenzaalse kerk al vroeg vervulde bij de opbouw van parochies in Twente, lijkt dit een weliswaar hypothetische maar toch plausibele redenering. Ook in Deventer was dit het geval.

Ten zuidoosten van de kerk werd verder een ijzeroerfundering gevonden van een gebouw met een volgens de archeologen ‘hoge status’. De afmetingen waren minimaal 21 bij 14 meter en de datering ligt tussen 900 en 1147. Het gebouw zou als (zeer representatieve) residentie van de proost gefunctioneerd kunnen hebben.¹⁸ Maar ook huisvesting van het kanunnikenconvent is een mogelijkheid. Een functie van grafelijke palts – volgens Oude Rengerink zou Oldenzaal hoogstwaarschijnlijk reeds in de negende eeuw zetelplaats geweest zijn ‘van de Karolingische graven van Twente’ – is mijns inziens onwaarschijnlijk. Formsma heeft al eerder aangetoond dat een graaf van Goor de gouw (graafschap) Twente bezat en dat er in deze kwestie geen koppeling te maken is met Oldenzaal.¹⁹ Samengevat lijkt een kerkelijke bestemming van het tiende-, elfde- of twaalfde-eeuwse gebouw met ijzeroerfundering het meest voor de hand liggend. Hoe dan ook, het is duidelijk dat Balderik en zijn opvolgers inzetten op een uitbreiding en versteviging van de centrale positie van de kerk van Oldenzaal voor Twente.²⁰ Dit beleid was een factor van betekenis voor de stedelijke ontwikkeling van deze plaats.

BERNOLD, MARKT EN ECONOMIE

Onder Bernold, van 1027 tot 1054 bisschop van Utrecht, kreeg het wereldlijk gezag van de Utrechtse bisschoppen zijn grootste omvang. Dat Bernold in 1049 van keizer Hendrik III – door tussenkomst (*per interventionem*) van keizerin Agnes – het recht kreeg een week- en jaarmarkt te houden in Oldenzaal, wijst zowel op Bernolds belangen als grootste grondbezitter in Twente – een markt zou hem inkomsten opleveren – alsook op de centrale positie die Oldenzaal voor de regio innam. De verlening van het marktprivilege voor Oldenzaal is overigens niet uitzonderlijk, zoals vaak geschreven wordt, maar een logisch gevolg van het snel toenemend aantal marktstichtingen vanaf de tiende eeuw. Dat gold voor het gebied van de *Nieder-rhein* waartoe onder meer de bisdommen Keulen, Münster en Utrecht behoorden.²¹

In Oldenzaal was met name de wekelijkse markt van grote invloed op de ontwikkeling van deze nederzetting tot een plaats met stedelijk karakter. Deze markt, de enige in Twente, versterkte de centrale functie die Oldenzaal al had nog verder. Bij de verkoop van agrarische overschotten die de boeren voor het eerst ook geld opleverde, moeten we vooral denken aan de jaarmarkt die dit mogelijk maakte.²² Een jaarmarkt trok in het algemeen ook meer kooplieden uit andere regio's aan en werd daarmee een economische factor van belang. Mede daardoor was deze, in het geval van Oldenzaal vijfdaagse, jaarmarkt bijzonder in trek.

Zowel Seyger als Oude Nijhuis stellen dat de abdij Prüm al veel eerder, in 919, over een marktprivilege in Oldenzaal beschikte. Dat is onwaarschijnlijk, de betreffende oorkonde van koning 'Karl III der Einfältige' uit 919 zegt hierover: 'Wanneer de rectores het nuttig oordelen mogen ze een markt laten houden in elke plaats die tot hun machtsgebied behoort'. Het is een optie, meer niet. Ook, zelfs in Arnhem, waar Prüm een nog omvangrijker bezittingencomplex had dan in Oldenzaal, is nooit sprake geweest van een 'Prümse' markt. We kunnen dan ook aannemen dat 1049 het beginjaar is van de Oldenzaalse markten.²³

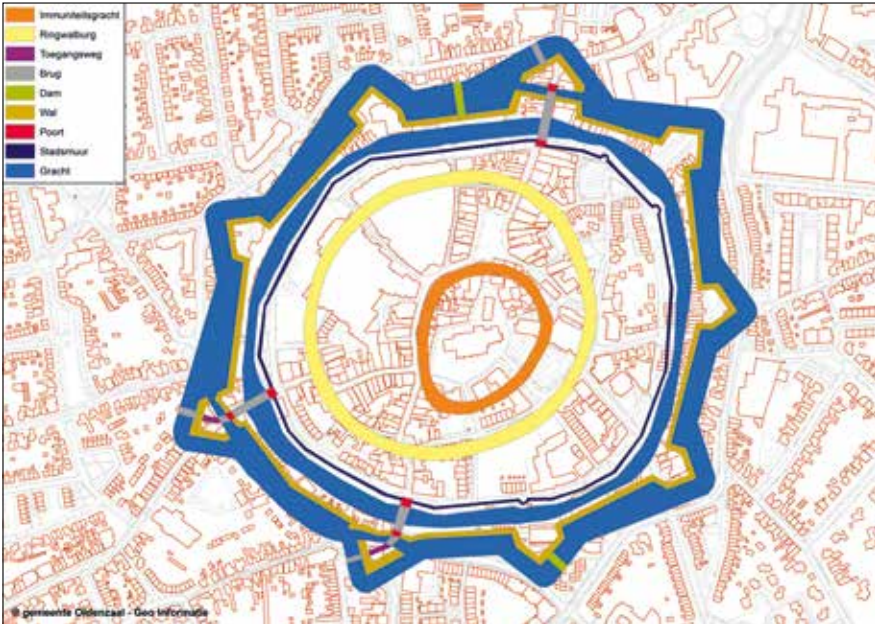
HUNENBORG

Bisschop Bernold gaf mogelijk ook opdracht voor de aanleg van een wildernisringwalburcht in Volthe, acht kilometer ten noordoosten van Oldenzaal. Diana Spiekhout dateert in haar dissertatie de aanleg van deze Hunenborg tussen 1050/75 en 1100.²⁴ De burcht zou ongeveer een eeuw lang een militaire functie vervullen als uitvalsbasis voor cavalerie. De Hunenborg was bovendien een steunpunt bij het versterken en consolideren van de bisschoppelijke macht aan de oostgrens van het bisdom. Ook beveiligde de burcht Bernolds Plechelmuskapittel en de prestedelijke nederzetting Oldenzaal.

LATE IMMUNITEITSGRACHT

Tegelijkertijd met de vroegere datering van de Oldenzaalse ringwalburg is er sprake van een veel latere datering van aanleg van de immuniteitsgracht dan steeds aangenomen werd. Genoemd rapport Laagland geeft daarvoor de periode 1050-1125 aan. Dat betekent dat aanvankelijk, vanaf de stichting van het Plechelmuskapittel in 954, nog sprake geweest moet zijn van een kleinschalige afbakening van de immuniteit in de vorm van een muur of greppel. Het vaststellen door de bisschop van de grenzen van de immuniteit bij de stichting ervan is overigens eveneens van invloed geweest op de loop van de wegen en de vorm en ligging van andere percelen, dus op de inrichting van de stad-in-wording. Volgens Groothedde zijn ook de immuniteitsversterkingen in Zutphen en Deventer veel later tot stand gekomen dan

Afb. 3 | Oldenzaal: wallen, grachten en vestingwerken van de negende tot en met de zestiende eeuw, geprojecteerd op actuele stadsplattegrond (met dank aan Hans Oude Rengerink, senior archeoloog Bureau Laagland, en Bertus Nabers, GEO-specialist gemeente Oldenzaal).

men voorheen aannam, namelijk rond 1125. Die aanleg had grote gevolgen voor de bestaande nederzettingsstructuur: de wal en de gracht gingen er als het ware dwars doorheen. Ook in Oldenzaal moet dit het geval geweest zijn, al was de bewoningsdichtheid er beduidend lager dan in de handels- en bestuurscentra Deventer en Zutphen.

DE TWAALFDE EEUW

Van Vliet maakt aannemelijk dat bisschop Andries van Cuijk tussen 1130 en 1139 opdracht gaf voor de bouw van een romaanse kruisbasiliek binnen de Oldenzaalse kapittelimmunitet.²⁵ Dit omvangrijke project zou de daaropvolgende vijftig jaar veel mensen van buiten aantrekken. Volgens Lenferink ligt het gezien de architectonische verwantschap met de kerken van Quedlinburg, Freckenhorst, Hochelten, Idensen en Königslutter voor de hand dat de bouwkundige expertise uit het toenmalige hertogdom Saksen is gehaald. Een bouwmeester met zijn ploeg is vrij zeker naar Oldenzaal gekomen. Mogelijk waren hierbij vaklieden uit Lombardije, die ook betrokken waren bij de bouw van de keizerlijke grafkerk in Königslutter. Verder moeten ook regionale ambachtslieden zijn ingeschakeld: bepaalde bouwkundige

PUBLICEREN?

In de *Overijsselse Historische Bijdragen* krijgen onderzoekers de mogelijkheid een artikel te publiceren dat verband houdt met de geschiedenis in Overijssel. Al veel onderzocht, kennis opgedaan? Iets bijzonders te melden? Denk eens aan publicatie waarmee de kennis wordt overgedragen en bewaard wordt voor de toekomst. Onze lezers vormen een geïnteresseerd publiek, dat ook meer diepgaande behandeling van een onderwerp weet te waarderen. Andere onderzoekers kunnen met de inzichten en bronverwijzingen weer verder komen. Het geeft voldoening en erkenning van het noeste werk dat de auteur heeft verricht. Is er al een artikel voorhanden, of wilt u liever eerst overleggen of het onderwerp geschikt is, neem dan contact op met de redactiesecretaris: redactie@vorg.nl. Op www.vorg.nl vindt u de meest recente auteursinstructies.

KOSTENVERGOEDING

Per geplaatste bijdrage ontvangt de auteur gratis een tweetal bundels. De kostenvergoeding voor de auteur bedraagt vijf euro per gedrukte bladzijde tekst.

LEGATEN AAN DE VEREENIGING

Om de financiële positie van de Vereeniging te versterken wekt het bestuur leden en andere belangstellenden op ook in hun laatste wil de Vereeniging te gedenken. Met het oog hierop is het belangrijk te weten dat de Vereeniging tot beoefening van Overijsselsch Regt en Geschiedenis door de Belastingdienst, onder (RSIN)nummer 802002110, is aangemerkt als een Algemeen Nut Beogende Instelling (ANBI). Dit betekent dat over een bij testament te legateren bedrag aan de Vereeniging geen erfbelasting behoeft te worden betaald. Schenkingen bij leven worden overigens op gelijke wijze gefaciliteerd. Dit wil zeggen: geen schenkbelasting. Het bestuur is zeer dankbaar voor uw steun.

O Overijsselse

H Historische

Bijdragen

9 789464 550658